

וידוי בן יעקב

וידוי לבן עליה

אוסף וידוים מקובלים מאת חיד"א, חי"א
ועוד מחברים קדמונים
ובני זמנינו
מסודר לפי סדר א-ב
וגם לפי נושאים,
מרוכז ומתומצת מחדש,
מדורג לפי רמות הפירוט

חוסך למתודה הרבה זמן
וגם מעלה את איכות הוידוי והתשובה
וממילא את הנקיות הרוחנית במוצאי יו"כ

מהדורת עשי"ת תשפ"ו

וידוי בן יעקב

וידוי לבן עליה

אוסף וידוים מקובלים מאת חיד"א, חי"א
ועוד מחברים קדמונים
ובני זמנינו
מסודר לפי סדר א-ב
וגם לפי נושאים,
מרוכז ומתומצת מחדש,
מדורג לפי רמות הפירוט

חוסך למתודה הרבה זמן
וגם מעלה את איכות הוידוי והתשובה
וממילא את הנקיות הרוחנית במוצאי יו"כ

מהדורת עשי"ת תשפ"ו

דס"ז עשרת בשבט

מכתב דרכה

על מצות ויזני מלוא החסד חיי' (סא מלוא ח'ז דמטט) "דודא צחק
האזן אגחחן מתחיל אל מי אקס ממע פמאל אן, ויטמ דזמין
אלו אסור אכיל אור. וצב שמו חרמ: קמו ממכ דרמ וסנד
אל כ', ד' שמתחיל יקח אכסו דדרמ שותב אכער א', ואמר
בן אסור אכיל ה' אגחחן, ואלו שהמחנה תיניי אחר שבו
יגדל, עזר היום אצמד דיעזב אכיל בחונ אכיל מטטון
ואגחחן אליי, דממ ממי דדרמ מיימ איומ דורמ אצלו, וא
שימח ויחלל אמר. וחמרי החממה חכמה (שמו נסודי צ'ג)
ווסוד חמור אכיל חממ דיוני אל סוד גלד, ואצ יכיס אל
בזחריק וואמר דיוני שמשדר אומר.

והנה ידיו ביקר ונעבד טוד שן סוד גדלה ר'
פאטלס נחם און דבר טע, לעמך בוי עזר ארמ.
היה גסר קצו אל סוד "גמטנו", ואפל חממ דדרמ אג
סודי נחמתי אגחחן וסמ' אלו יתו ככאוג וזין מלמ
דקצרי נחמ חרמתי, ודמור גממתי כיוט מומח אכילמ.
ויסלג איומ מצב מולמ מולג אזי שותב איומ עזמ כחור
זיכתי מרגס אקס כחמ וינין אצמ מר אלט מלדו מיהמ
שיכיל נשגמ כיוני. דכך וגמכסר אקס דחור אג מלמ
כיוני נחמתי אכיל, אכיל דדרמ אל דדרמ שמש
דיג, אכיל - דממ ורקס מיהמתי ככרי.
דכך מלמ מלמ אל שיכתי ודדרמ יתו מולמ ארמ,
ודכך ויניי מממ כרמ, ואמ גמל נחמ עז יתו אכיל
מולמ אג נחמתי חממ. נחמ אל שמש יכר אכיל
כדור שמי דמול.

דיוני כחמ
ממ חממ טוד

הרב ישעיהו כהן
רח"ו עקבא 24/3
ברכפלד-מודיעי נעליה
פל 0533163256

דס"ז עשרת בשבט

מכתב דרכה

על מצות ויזני מלוא החסד חיי' (סא מלוא ח'ז דמטט) "דודא צחק
האזן אגחחן מתחיל אל מי אקס ממע פמאל אן, ויטמ דזמין
אלו אסור אכיל אור. וצב שמו חרמ: קמו ממכ דרמ וסנד
אל כ', ד' שמתחיל יקח אכסו דדרמ שותב אכער א', ואמר
בן אסור אכיל ה' אגחחן, ואלו שהמחנה תיניי אחר שבו
יגדל, עזר היום אצמד דיעזב אכיל בחונ אכיל מטטון
ואגחחן אליי, דממ ממי דדרמ מיימ איומ דורמ אצלו, וא
שימח ויחלל אמר. וחמרי החממה חכמה (שמו נסודי צ'ג)
ווסוד חמור אכיל חממ דיוני אל סוד גלד, ואצ יכיס אל
בזחריק וואמר דיוני שמשדר אומר.

והנה ידיו ביקר ונעבד טוד שן סוד גדלה ר'
פאטלס נחם און דבר טע, לעמך בוי עזר ארמ.
היה גסר קצו אל סוד "גמטנו", ואפל חממ דדרמ אג
סודי נחמתי אגחחן וסמ' אלו יתו ככאוג וזין מלמ
דקצרי נחמ חרמתי, ודמור גממתי כיוט מומח אכילמ.
ויסלג איומ מצב מולמ מולג אזי שותב איומ עזמ כחור
זיכתי מרגס אקס כחמ וינין אצמ מר אלט מלדו מיהמ
שיכיל נשגמ כיוני. דכך וגמכסר אקס דחור אג מלמ
כיוני נחמתי אכיל, אכיל דדרמ אל דדרמ שמש
דיג, אכיל - דממ ורקס מיהמתי ככרי.
דכך מלמ מלמ אל שיכתי ודדרמ יתו מולמ ארמ,
ודכך ויניי מממ כרמ, ואמ גמל נחמ עז יתו אכיל
מולמ אג נחמתי חממ. נחמ אל שמש יכר אכיל
כדור שמי דמול.

דיוני כחמ
ממ חממ טוד

הרב ישעיהו כהן
רח"ו עקבא 24/3
ברכפלד-מודיעי נעליה
פל 0533163256

למה הידיו המסודר בצורה הזאת חוסך
למתודה הרבה זמן
וגם מעלה את איכותו וממילא את הנקיות
הרוחנית במוצאי יו"כ:

מובא בספרים שדרגת הכפרה מעוונות וקבלת התשובה ביו"כ תלוי באיכות ופירוט הידיו – ככל שמפורט יותר וככל שרגש החרטה חזק ומורגש יותר, כך מתכפר יותר! הגם שעיקר הזמן של עשיית תשובה ביו"כ הוא דווקא בזמן הידיו דו"ת ואכמ"ל! ושמעתי גם בשם הגר"מ שפירא זצ"ל ש: "ידיו" – זה מלשון "ידוי" כלומר העבודה של ידיו זה כביכול לידות את העבירות מאיתנו – להרגיש שאנחנו לא רוצים ולא ניחא לנו בהן! וע"מ להרגיש חרטה אמיתית צריך בזמן הידיו "לראות נגדנו" את חומרת העוון – למשל כל מה שנוגע לביטול תורה וכדו'

אם במקום להתוודות הרבה פעמים באופן מפוזר: "לא כיבדנו את אב ואם", "זלזלנו בת"ח (רח"ל)", "לא כיבדנו רבנים" "תיעבנו את", "ויתרנו על כבודם של" וכדומה - ניתן להתוודות פעם אחת באופן מרוכז "על חסרון הקפדה בכבוד של" (למשל: זלזלנו, מאסנו, תיעבנו, ויתרנו על כבודם) ואז לפרט ברשימה אחת את כל מי שנפגעו (למשל: תורה, מצוות, גדולי הדור, ת"ח, הורים ומורים וכו') ←

למה הידיו המסודר בצורה הזאת חוסך
למתודה הרבה זמן
וגם מעלה את איכותו וממילא את הנקיות
הרוחנית במוצאי יו"כ:

מובא בספרים שדרגת הכפרה מעוונות וקבלת התשובה ביו"כ תלוי באיכות ופירוט הידיו – ככל שמפורט יותר וככל שרגש החרטה חזק ומורגש יותר, כך מתכפר יותר! הגם שעיקר הזמן של עשיית תשובה ביו"כ הוא דווקא בזמן הידיו דו"ת ואכמ"ל! ושמעתי גם בשם הגר"מ שפירא זצ"ל ש: "ידיו" – זה מלשון "ידוי" כלומר העבודה של ידיו זה כביכול לידות את העבירות מאיתנו – להרגיש שאנחנו לא רוצים ולא ניחא לנו בהן! וע"מ להרגיש חרטה אמיתית צריך בזמן הידיו "לראות נגדנו" את חומרת העוון – למשל כל מה שנוגע לביטול תורה וכדו'

אם במקום להתוודות הרבה פעמים באופן מפוזר: "לא כיבדנו את אב ואם", "זלזלנו בת"ח (רח"ל)", "לא כיבדנו רבנים" "תיעבנו את", "ויתרנו על כבודם של" וכדומה - ניתן להתוודות פעם אחת באופן מרוכז "על חסרון הקפדה בכבוד של" (למשל: זלזלנו, מאסנו, תיעבנו, ויתרנו על כבודם) ואז לפרט ברשימה אחת את כל מי שנפגעו (למשל: תורה, מצוות, גדולי הדור, ת"ח, הורים ומורים וכו') ←

- **ריכוז החרטה:** בווידויים רגילים, חטאים מאותה קטגוריה מפוזרים במקומות שונים, מה שמקשה על המתודה ומהווה בזבז זמן ומאמץ. ריכוז החטאים לפי נושא מאפשר להרגיש חרטה אמיתית יותר בהתאם לסוגי חטא השונים כמו סוגי ביטול תורה, חסרון בקדושה וכו', שהיא תנאי הכרחי לכפרה.
- **מניעת כפילויות:** המבנה החדש חוסך חזרות רבות. למשל, במקום לפרט עשרות סוגי דיבורים אסורים, ניתן לומר פעם או פעמיים "דיברנו דיבורים אסורים".
- **סדר לפי חומרת העבירה:** החטאים אינם מסודרים רק לפי סדר האל"ף-ב"ת. לדוגמה, החטא "כעסנו" הוצא מקטגוריית האות "כ" והוכנס לקטגוריית "שחתנו", מכיוון שכעס נחשב כעבודה זרה, ובכך מודגשת חומרתו.
- **מבנה היררכי:** הווידוי בנוי באופן מדורג, מה שמאפשר לכל אחד לבחור את רמת הפירוט הרצויה לו בהתאם לזמן או ליכולת שלו אפילו באמצע הווידוי, מבלי הכרח לבחור בין "הכל או כלום" וללא צורך להחליף את הווידוי. כמו כן זה גם עוזר לזכור את הפירוט ובמקרה של חוסר זמן במקום לפרט בפה (שזה הצורה של לכתחילה!) ניתן אפשרות לפחות לחשוב עליו בזמן אמירה היותר כוללנית וקצרה!

הגה"צ רבי שלמה וולבה אמר: וידוי זה עבודה! אין די בכך שנקיש על לבנו ונקרא בקרירות "אשמנו בגדנו..." עלינו להרגיש כי אנו ניצבים עם משא חטאינו בבושת פנים לפני הקב"ה, ולהתלהט עד שניזיל דמעות רותחות ולבקש מבוראנו כפרה. חמימות זו היא שתלחים ותאחד אותנו עם הבורא יתברך.

(הארות - הגר"ש ולבה עמ' קפב)

נשתדל לומר את הווידוי מתוך תחושת צער וחרטה עמוקה על כך שעברנו על רצון השי"ת.

- **ריכוז החרטה:** בווידויים רגילים, חטאים מאותה קטגוריה מפוזרים במקומות שונים, מה שמקשה על המתודה ומהווה בזבז זמן ומאמץ. ריכוז החטאים לפי נושא מאפשר להרגיש חרטה אמיתית יותר בהתאם לסוגי חטא השונים כמו סוגי ביטול תורה, חסרון בקדושה וכו', שהיא תנאי הכרחי לכפרה.
- **מניעת כפילויות:** המבנה החדש חוסך חזרות רבות. למשל, במקום לפרט עשרות סוגי דיבורים אסורים, ניתן לומר פעם או פעמיים "דיברנו דיבורים אסורים".
- **סדר לפי חומרת העבירה:** החטאים אינם מסודרים רק לפי סדר האל"ף-ב"ת. לדוגמה, החטא "כעסנו" הוצא מקטגוריית האות "כ" והוכנס לקטגוריית "שחתנו", מכיוון שכעס נחשב כעבודה זרה, ובכך מודגשת חומרתו.
- **מבנה היררכי:** הווידוי בנוי באופן מדורג, מה שמאפשר לכל אחד לבחור את רמת הפירוט הרצויה לו בהתאם לזמן או ליכולת שלו אפילו באמצע הווידוי, מבלי הכרח לבחור בין "הכל או כלום" וללא צורך להחליף את הווידוי. כמו כן זה גם עוזר לזכור את הפירוט ובמקרה של חוסר זמן במקום לפרט בפה (שזה הצורה של לכתחילה!) ניתן אפשרות לפחות לחשוב עליו בזמן אמירה היותר כוללנית וקצרה!

הגה"צ רבי שלמה וולבה אמר: וידוי זה עבודה! אין די בכך שנקיש על לבנו ונקרא בקרירות "אשמנו בגדנו..." עלינו להרגיש כי אנו ניצבים עם משא חטאינו בבושת פנים לפני הקב"ה, ולהתלהט עד שניזיל דמעות רותחות ולבקש מבוראנו כפרה. חמימות זו היא שתלחים ותאחד אותנו עם הבורא יתברך.

(הארות - הגר"ש ולבה עמ' קפב)

נשתדל לומר את הווידוי מתוך תחושת צער וחרטה עמוקה על כך שעברנו על רצון השי"ת.

(1) עצה לזיכוי רבים גדול בעיצומו של יו"כ: : אם מתכנן להכליל את עצמו בתוך הכלל ומתודה ומתחרט גם עבורם (שהרי כך תיקנו לנו חז"ל להתוודות בלשון רבים) – **גורם להם ע"י כך הרהורי תשובה – ומה זכות גדולה מזה!** (מובא בספר "עצות לדינא" בשם גדולים)

(2) גאולת ישראל מאוד מאוד קרובה במוצאי יו"כ והיא ב"הישג ד" והכל תלוי בנו !!!:

רשם

מועד

לכל חי

הודש הקדוש

סימן ט - הפלות יום ספור וניסוחן

כי בן כל מי שהוא בר דעת לא יאבד כל חריות שהריות ביום הקדוש לאבדו במהרה, והוא כמסל המביא דורון למלך של מלא מכלי זכויות ופירות ופירות ופירות ממינים שונים, ובהביאו אל חצר המלך הפנימי השליך מידו הסל ונפלו כל בלי זכויות ונשברו ולא נשאר בידו מאומה, ואמינא ולא מסתפינא כי במעב זה שבאו כל ישראל ביום הכפורים יום אדיר בימי שנה קדושים וטהורים, ובעצם ובכ"י ובתשובה נמורה ובהתלהבות גדול בכל מדינה ומדינה ובכל עיר ועיר קהלות קהלות סקריים בהמש תפילות, דאילו היו כולם כאחד אחר שגמרו סדר תפילות לעירך שיחה לפני אלוקינו מרחם באמור אליו עת כזאת להיות כל ישראל בקדושה ובטהרה ובתשובה שלימה אי אפשר להפצא, ואם בן עת שערי רצון לגאול אותנו נאולה שלימה כי עת כזאת שאתה מעני עמנו ואנחנו עמך על דרך אני לדודי ודודי לי לא נמצא ולא ימצא בשעה הזאת, ואם בן אין אנחנו זויים וחולכים לביתנו לאכול ולשתות עד שתגאל אותנו, ואין ספק כי היתה תפילתנו מוקבלת בעת ובעונה אחת, אבל אחרי שטבקקים למחר ולעצא הרעים יצאו דחופים ולומד תפילות נעילה במהירות, ובכ"י תפילת ערבית במרוצה ובחפזון כדי למחר ולעצא מבית הכנסת כתינוק הבורח מן הספר, אי אפשר לעשות בדבר הזה, והגם כי יאמרו דבניסן עתידין להגאל ולא עתה, הרי הגאולה היא בהשקפה לאט לאט כאומרים וזרינום לברכה, והלואי ויתחיל להתנעץ ניצוץ הגאולה ממוצאי יום הכפורים, ומשום שאסור להתענות אין קפידא באריכות זה דוראי לעשות ליטועה הוא יותר גלות מתענית הלום ולא קפדינו אשעות, האל ברחמינו יתן בלב כל עמו ישראל לשוב בתשובה שלימה ונזכה לגאולה עולם אמן בן יחי רצון.

גם אם לא לצום עוד – לפחות הבה "נקרע את השמים" ונתפלל על הגאולה תפילה מעומק הלב ובמאמץ אדיר ("וכל המאמץ את עצמו בתפילה – שערי תפילה לא נסגרים בפניו" !!!) וכ"ש אם נוכל להוריד דמעות (בשביל שלא נצטרך לבכות אח"כ מ"מלך שהוא קשה כהמן" ח"ו !!!)

ע"מ לקבל עדכונים וחיזוקים באימייל שלחו מייל ל: kelim_lhazlacha+unsubscribe@googlegroups.com
ע"מ להתנתק מרשימת התפוצה: kelim_lhazlacha@gmail.com
הערות ותיקונים יתקבלו בשמחה לאימייל kelim_lhazlacha@gmail.com

(1) עצה לזיכוי רבים גדול בעיצומו של יו"כ: : אם מתכנן להכליל את עצמו בתוך הכלל ומתודה ומתחרט גם עבורם (שהרי כך תיקנו לנו חז"ל להתוודות בלשון רבים) – **גורם להם ע"י כך הרהורי תשובה – ומה זכות גדולה מזה!** (מובא בספר "עצות לדינא" בשם גדולים)

(2) גאולת ישראל מאוד מאוד קרובה במוצאי יו"כ והיא ב"הישג ד" והכל תלוי בנו !!!:

רשם

מועד

לכל חי

הודש הקדוש

סימן ט - הפלות יום ספור וניסוחן

כי בן כל מי שהוא בר דעת לא יאבד כל חריות שהריות ביום הקדוש לאבדו במהרה, והוא כמסל המביא דורון למלך של מלא מכלי זכויות ופירות ופירות ממינים שונים, ובהביאו אל חצר המלך הפנימי השליך מידו הסל ונפלו כל בלי זכויות ונשברו ולא נשאר בידו מאומה, ואמינא ולא מסתפינא כי במעב זה שבאו כל ישראל ביום הכפורים יום אדיר בימי שנה קדושים וטהורים, ובעצם ובכ"י ובתשובה נמורה ובהתלהבות גדול בכל מדינה ומדינה ובכל עיר ועיר קהלות קהלות סקריים בהמש תפילות, דאילו היו כולם כאחד אחר שגמרו סדר תפילות לעירך שיחה לפני אלוקינו מרחם באמור אליו עת כזאת להיות כל ישראל בקדושה ובטהרה ובתשובה שלימה אי אפשר להפצא, ואם בן עת שערי רצון לגאול אותנו נאולה שלימה כי עת כזאת שאתה מעני עמנו ואנחנו עמך על דרך אני לדודי ודודי לי לא נמצא ולא ימצא בשעה הזאת, ואם בן אין אנחנו זויים וחולכים לביתנו לאכול ולשתות עד שתגאל אותנו, ואין ספק כי היתה תפילתנו מוקבלת בעת ובעונה אחת, אבל אחרי שטבקקים למחר ולעצא הרעים יצאו דחופים ולומד תפילות נעילה במהירות, ובכ"י תפילת ערבית במרוצה ובחפזון כדי למחר ולעצא מבית הכנסת כתינוק הבורח מן הספר, אי אפשר לעשות בדבר הזה, והגם כי יאמרו דבניסן עתידין להגאל ולא עתה, הרי הגאולה היא בהשקפה לאט לאט כאומרים וזרינום לברכה, והלואי ויתחיל להתנעץ ניצוץ הגאולה ממוצאי יום הכפורים, ומשום שאסור להתענות אין קפידא באריכות זה דוראי לעשות ליטועה הוא יותר גלות מתענית הלום ולא קפדינו אשעות, האל ברחמינו יתן בלב כל עמו ישראל לשוב בתשובה שלימה ונזכה לגאולה עולם אמן בן יחי רצון.

גם אם לא לצום עוד – לפחות הבה "נקרע את השמים" ונתפלל על הגאולה תפילה מעומק הלב ובמאמץ אדיר ("וכל המאמץ את עצמו בתפילה – שערי תפילה לא נסגרים בפניו" !!!) וכ"ש אם נוכל להוריד דמעות (בשביל שלא נצטרך לבכות אח"כ מ"מלך שהוא קשה כהמן" ח"ו !!!)

ע"מ לקבל עדכונים וחיזוקים באימייל שלחו מייל ל: kelim_lhazlacha+unsubscribe@googlegroups.com
ע"מ להתנתק מרשימת התפוצה: kelim_lhazlacha@gmail.com
הערות ותיקונים יתקבלו בשמחה לאימייל kelim_lhazlacha@gmail.com

אשמנו בכך שלא שמרנו את הקבלות שלנו: חשוב: לפרש קודם כל את העבירות הפרטיות שלך כי אח"כ לפעמים אין זמן / כוח:

אשמנו במידות: המידות הן היסוד של קיום התורה לכן מן הסתם הראוי להתחיל בהן:

לא דבקנו במידות טובות: אהבת ד', יראת ד', שמחה, שמח בחלקו, חסד, רחמנות, נושא בעול, זריזות, גבורה, סדר,	
דבקנו במידות רעות: עצלות, עצבות, שנאה, אכזריות, אימצנו את הלב, חנופה	

אכלנו אכילות אסורות:	
דברים אסורים מדאורייתא ומדרבנן:	נבלות וטרפות, שקצים ורמשים או ספקם <i>(בגלל שלא בדקנו כמו שצריך את המזון וזה נחשב למזיד !)</i> , טבלים, ערלה, כלאים, איסורי שביעית, הכשרים מפוקפקים, לא נזהרנו מאיסור בשר בחלב כדבעי, שתינו סתם יינם,
בזמנים אסורים:	בצומות, בלילה אחרי השינה, אכילת קבע לפני התפילה, לפני עשיית מצוות, חמץ, תערובת חמץ, חשש חמץ בפסח, חוץ לסוכה אכילת קבע, בשוק,
במקומות אסורים: אכלנו בלא:	ברכה ראוי'ה לפניו ולאחריו, בלי נטילת ידים כדבעי <i>(במיוחד לפני דברים שטיבולם במשקה)</i> זללנו וסבאנו, מסעודה שאינה מספקת לבעלי'ה, אכילה שלא לש"ש, למלאות את הבטן, אכילה גסה, דברים לא בריאים <i>(בדמיה לבהמה)</i> ,
איחרנו:	לקרוא ק"ש בזמנה, זמן תפילה, לישון בזמן, לבי'ה"כ ובי"המ, לסדרים ולא שמרנו סדרי היום, לפגישות עם אנשים וגרמנו להם הפסד ועגמת נפש

עברנו עבירות שבגללם מהראוי שתהיה הנפש ע'לומה, אסרנו את המותר ואת האסור התרנו, אסרנו לאחרים והתרנו לעצמנו, אהבנו רע ועושי רע,

אשמנו בכך שלא שמרנו את הקבלות שלנו: חשוב: לפרש קודם כל את העבירות הפרטיות שלך כי אח"כ לפעמים אין זמן / כוח:

אשמנו במידות: המידות הן היסוד של קיום התורה לכן מן הסתם הראוי להתחיל בהן:

לא דבקנו במידות טובות: אהבת ד', יראת ד', שמחה, שמח בחלקו, חסד, רחמנות, נושא בעול, זריזות, גבורה, סדר,	
דבקנו במידות רעות: עצלות, עצבות, שנאה, אכזריות, אימצנו את הלב, חנופה	

אכלנו אכילות אסורות:	
דברים אסורים מדאורייתא ומדרבנן:	נבלות וטרפות, שקצים ורמשים או ספקם <i>(בגלל שלא בדקנו כמו שצריך את המזון וזה נחשב למזיד !)</i> , טבלים, ערלה, כלאים, איסורי שביעית, הכשרים מפוקפקים, לא נזהרנו מאיסור בשר בחלב כדבעי, שתינו סתם יינם,
בזמנים אסורים:	בצומות, בלילה אחרי השינה, אכילת קבע לפני התפילה, לפני עשיית מצוות, חמץ, תערובת חמץ, חשש חמץ בפסח, חוץ לסוכה אכילת קבע, בשוק,
במקומות אסורים: אכלנו בלא:	ברכה ראוי'ה לפניו ולאחריו, בלי נטילת ידים כדבעי <i>(במיוחד לפני דברים שטיבולם במשקה)</i> זללנו וסבאנו, מסעודה שאינה מספקת לבעלי'ה, אכילה שלא לש"ש, למלאות את הבטן, אכילה גסה, דברים לא בריאים <i>(בדמיה לבהמה)</i> ,
איחרנו:	לקרוא ק"ש בזמנה, זמן תפילה, לישון בזמן, לבי'ה"כ ובי"המ, לסדרים ולא שמרנו סדרי היום, לפגישות עם אנשים וגרמנו להם הפסד ועגמת נפש

עברנו עבירות שבגללם מהראוי שתהיה הנפש ע'לומה, אסרנו את המותר ואת האסור התרנו, אסרנו לאחרים והתרנו לעצמנו, אהבנו רע ועושי רע,

בְּזֵדְנוֹ פ' - לגמול רעה תחת טובה כאשר ייטיב אדם לחבירו וא"כ בוודאי מהראוי שיחזיק לו טובה זה ומכ"ש שלא יעשה כנגדו רעה, וכשאינו עושה כן, זה נקרא בגידה גדולה שאנו בוגדים בהקב"ה שמטיב עמנו לעולם ונותן לנו חיים ופרנסה

בְּזֵדְנוֹ ב-ד' ית' שכל כך מטיב לנו, בְּזֵדְנוֹ בבני אדם,

בִּיטְלוֹ לִימוּד הַתּוֹרָה	(וַיִּתֵּר הַקֶּבֶ"ה עַל ג' חֲמוּרוֹת וְלֹא וַיִּתֵּר עַל בִּיטוֹל תּוֹרָה !)
בכמות: באיכות:	כמות חומר הנלמד, כמות שעות דרגת העמל – לא התאמצנו מספיק, לא ביררנו ווליבנו סוגיות כדבעי, לא התעמקנו מספיק, (ללא חברותא).
וללא תנאים המוכרחים:	חוסר כוונה (יראה, אהבה), לא מספיק לש"ש, לא בקדושה וטהרה, נגענו במקומות מכוסים בזמן הלימוד, למדנו במקומות מטונפים,
לא למדנו ברציפות:	("אסף רוח" – חזו"א) שהפסקנו שלא לצורך, לא תכננו לימוד שי"ה רצוף ולא התפללנו על זה (כמש"כ חזו"א להתפלל על זה)
לא חזרנו על הלימוד בכלל / כדבעי:	(כזרע ולא קוצר ח"ו) מספיק פעמים, חזרות לא איכותיות, לא מסודר, לא סיכמנו כדבעי, (כתוצאה מכך) גמגמנו בדברי תורה ולא ידענו אותם על בורים,
לא למדנו מספיק את ההלכה ע"מ לקיים, לא למדנו מוסר, ביטלנו אחרים מת"ת, גילינו פנים בתורה שלא כהלכה, בלבלנו דעתנו ומחשבותינו בזמן הלימוד בהבלים,	

בִּיטְלוֹ מִצּוֹת:	(יִצְיִיר לַעֲצֻמוֹ לְרַגַע חֲשִׁיבוֹת הַמִּצְוֹת)
קיומיות וחייביות, עשה ולא תעשה, מן התורה, מדרבנן, מדברי קבלה ומנהגים ובפרט:	ביטלנו מצות ביטחון בה' (בכך שסמכנו על אחרים ולא על ה'), ציצית ותפילין.

בִּיטְלוֹ עוֹשֵׂי מִצְוֹת, בִּיטְלוֹ רַבִּים מִן הַמִּצְוֹת,	
בָּרַכְנוּ בְּרֻכּוֹת לֹא כַּדְבָעִי:	
ברכות:	לבטלה, שאינה צריכה, בלא כוונה, בלא הרגשת הודיה לד' ית', בחטף מילים, בחסרון מילים ותיבות, ללא שם או מלכות, בתיבות שגויות, לא הפסקנו בין התיבות (כגון "מלכולם" במקום "מלך העולם"), התעסקנו בדברים אחרים בזמן שברכנו והתפללנו, נהנינו מעוה"ז ללא ברכה, לא ענינו אמן כראוי,

בְּזֵדְנוֹ פ' - לגמול רעה תחת טובה כאשר ייטיב אדם לחבירו וא"כ בוודאי מהראוי שיחזיק לו טובה זה ומכ"ש שלא יעשה כנגדו רעה, וכשאינו עושה כן, זה נקרא בגידה גדולה שאנו בוגדים בהקב"ה שמטיב עמנו לעולם ונותן לנו חיים ופרנסה

בְּזֵדְנוֹ ב-ד' ית' שכל כך מטיב לנו, בְּזֵדְנוֹ בבני אדם,

בִּיטְלוֹ לִימוּד הַתּוֹרָה	(וַיִּתֵּר הַקֶּבֶ"ה עַל ג' חֲמוּרוֹת וְלֹא וַיִּתֵּר עַל בִּיטוֹל תּוֹרָה !)
בכמות: באיכות:	כמות חומר הנלמד, כמות שעות דרגת העמל – לא התאמצנו מספיק, לא ביררנו ווליבנו סוגיות כדבעי, לא התעמקנו מספיק, (ללא חברותא).
וללא תנאים המוכרחים:	חוסר כוונה (יראה, אהבה), לא מספיק לש"ש, לא בקדושה וטהרה, נגענו במקומות מכוסים בזמן הלימוד, למדנו במקומות מטונפים,
לא למדנו ברציפות:	("אסף רוח" – חזו"א) שהפסקנו שלא לצורך, לא תכננו לימוד שי"ה רצוף ולא התפללנו על זה (כמש"כ חזו"א להתפלל על זה)
לא חזרנו על הלימוד בכלל / כדבעי:	(כזרע ולא קוצר ח"ו) מספיק פעמים, חזרות לא איכותיות, לא מסודר, לא סיכמנו כדבעי, (כתוצאה מכך) גמגמנו בדברי תורה ולא ידענו אותם על בורים,
לא למדנו מספיק את ההלכה ע"מ לקיים, לא למדנו מוסר, ביטלנו אחרים מת"ת, גילינו פנים בתורה שלא כהלכה, בלבלנו דעתנו ומחשבותינו בזמן הלימוד בהבלים,	

בִּיטְלוֹ מִצּוֹת:	(יִצְיִיר לַעֲצֻמוֹ לְרַגַע חֲשִׁיבוֹת הַמִּצְוֹת)
קיומיות וחייביות, עשה ולא תעשה, מן התורה, מדרבנן, מדברי קבלה ומנהגים ובפרט:	ביטלנו מצות ביטחון בה' (בכך שסמכנו על אחרים ולא על ה'), ציצית ותפילין.

בִּיטְלוֹ עוֹשֵׂי מִצְוֹת, בִּיטְלוֹ רַבִּים מִן הַמִּצְוֹת,	
בָּרַכְנוּ בְּרֻכּוֹת לֹא כַּדְבָעִי:	
ברכות:	לבטלה, שאינה צריכה, בלא כוונה, בלא הרגשת הודיה לד' ית', בחטף מילים, בחסרון מילים ותיבות, ללא שם או מלכות, בתיבות שגויות, לא הפסקנו בין התיבות (כגון "מלכולם" במקום "מלך העולם"), התעסקנו בדברים אחרים בזמן שברכנו והתפללנו, נהנינו מעוה"ז ללא ברכה, לא ענינו אמן כראוי,

(בגלל) שִׁכְרָנוּ מֵהָרָא וְלֹא בִמְתִינֻת (שִׁזְזוּ הַסִּיבָה הַשְׂכִּיחָה לְכָל הַנִּלְ)
 בְּלִבְלָנוּ מַחֲשָׁבוֹתֵינוּ בְּזִמְנָה הַתְּפִילָה וְהַבְּרָכָה בְּהַבְלִים לֹא הִפְסַקְנוּ לְהַתְּפַלֵּל
 עַד שֶׁמִּחֲשַׁבְהָ זָרָה תִּסְתַּלַּק וְגַם הַמִּשְׁכָּנוֹ לְחֹשֶׁב בְּהַבְלִים
 מֵעֵין אוֹתָן עֲבִירוֹת:
 הַתְּפִלָּה לֹא בְכוּנָה, לֹא כוֹנֵה שְׁעוֹמֵד לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ (מַעֲכָב!)
 לֹא עֲבָדָנוּ עַל בְּרָכָה מְסֻיָּמָה אוֹ עַל תִּיבוֹת מְסֻיָּמוֹת בְּכָל
 הַבְּרָכּוֹת כְּגוֹן ב' תִּיבוֹת רִאשׁוֹנוֹת כְּדִי "לִקְנוֹת אוֹתָהּ" קִנְיִין
 בְּנַפֶּשׁ (שִׁזְזָה כְּעִיקְרוֹן הַשּׁוֹרֵשׁ שֶׁל כָּל הָעֲבִירוֹת הַנִּלְ),

גִּזְלָנוּ פִּי' נוֹסֵף: כִּמְש"כ "כִּי אַתֶּם קוֹבְעִים אוֹתִי", "גּוֹזַל אֲבִיו וְאִמּוֹ": אֲבִיו -הַקֶּבֶה, אִמּוֹ
 - כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל (גּוֹזַל מִקְטֵרֵג בְּרִאשׁוֹ!)
 גִּזְלָנוּ / גִּזְלָנוּ מִיִּשְׂרָאֵל וּמִגּוֹיִם, מִקְרֹבֵינוּ, מֵאֵב וְאֵם, דַּעַת הִבְרִיּוֹת,
 חִידוּשֵׁי תוֹרָה, גִּנְבָנוּ מִ
 גִּרְמָנוֹ הַפֶּסֶד מִמּוֹן
 הַשְּׁגָנוּ גְּבוּל, חִיבָנוּ זְכָאִי וְזִכְיָנוּ חִיב, הַזְקָנוּ יִשִּׁיר,
 בְּעִקְפִּין וּבִגְרָמָא, גִּרְמָנוּ גָּזַל שִׁינָה, כִּבְשָׁנוּ שֶׁכֶר
 שֶׁכִּיר,
 בְּמוֹכִיחִים אוֹתָנוּ, בְּעוֹשֵׁי מִצְוֹת, בְּקִרְוָבִים,
 גִּרְעָנוּ מַחֲיוֹב שָׂאֵר, כִּסּוֹת וְעוֹנָה (גַּם חוֹסֵר פֶּרֶגוֹן לְאִשָּׁה יוֹם – יוֹם
 נַחֲשָׁב לְמַגְרֵעַ!), גִּילִינוּ סוּד, גִּילִינוּ דְּבָרֵי הַתּוֹרָה / סוּדוֹתֶיהָ לְאִינֵם
 רֵאוּיִים, לְאוֹמוֹת הָעוֹלָם, גִּידְלָנוּ גִּידוּלִים רַעִים

דְּבָרְנוּ דּוּפִי פִּי' - אֶחָד בִּפְהַ וְאֶחָד בְּלִבִּי, וְעוֹד פִּי' ע"ש "חֲזַקוּ עָלֶי דְּבָרֵיכֶם כּו'
 אִמְרַתֶּם שׁוֹא עֲבוֹד אֱלֹקִים" - זֶהוּ דְּבַר שֶׁל דּוּפִי (אוֹ הַתְּנַהֲגוּ / הֵינּוּ נִרְאִים בְּצוּרָה כְּזוֹ
 שֶׁכֵּאִילוֹ אִמְרָנוּ כִּךְ!)
 דְּרַשְׁנוּ דְּרָשׁוֹת שֶׁל דּוּפִי,
 דְּבָרְנוּ וּשְׁמַעְנוּ, קִיבְלָנוּ וְהִאֲמַנּוּ
 לִיִּזְבֹּרִים אֲסוּרִים: (נִעְתָה אֵיךְ בָּאֵנוּ לְלַמּוֹד, לְהַתְּפַלֵּל וּלְבַקֵּשׁ רַחֲמִים בְּאוֹתוֹ פֶּה שֶׁחֲטָאנוּ -
 הָרִי אֵיךְ קִטְיָגוֹר נִעֲשֶׂה סְנִיגוֹר)
 לִשׁוֹן הָרַע, אֲבָק לִשׁוֹן הָרַע, רִכִּילוֹת, אֲבָק רִכִּילוֹת,
 הוֹצֵאת שֵׁם רַע, דְּבָרֵי גִנְאִי עַל
 וְעַל הַמִּתִּים,

(בגלל) שִׁכְרָנוּ מֵהָרָא וְלֹא בִמְתִינֻת (שִׁזְזוּ הַסִּיבָה הַשְׂכִּיחָה לְכָל הַנִּלְ)
 בְּלִבְלָנוּ מַחֲשָׁבוֹתֵינוּ בְּזִמְנָה הַתְּפִילָה וְהַבְּרָכָה בְּהַבְלִים לֹא הִפְסַקְנוּ לְהַתְּפַלֵּל
 עַד שֶׁמִּחֲשַׁבְהָ זָרָה תִּסְתַּלַּק וְגַם הַמִּשְׁכָּנוֹ לְחֹשֶׁב בְּהַבְלִים
 מֵעֵין אוֹתָן עֲבִירוֹת:
 הַתְּפִלָּה לֹא בְכוּנָה, לֹא כוֹנֵה שְׁעוֹמֵד לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ (מַעֲכָב!)
 לֹא עֲבָדָנוּ עַל בְּרָכָה מְסֻיָּמָה אוֹ עַל תִּיבוֹת מְסֻיָּמוֹת בְּכָל
 הַבְּרָכּוֹת כְּגוֹן ב' תִּיבוֹת רִאשׁוֹנוֹת כְּדִי "לִקְנוֹת אוֹתָהּ" קִנְיִין
 בְּנַפֶּשׁ (שִׁזְזָה כְּעִיקְרוֹן הַשּׁוֹרֵשׁ שֶׁל כָּל הָעֲבִירוֹת הַנִּלְ),

גִּזְלָנוּ פִּי' נוֹסֵף: כִּמְש"כ "כִּי אַתֶּם קוֹבְעִים אוֹתִי", "גּוֹזַל אֲבִיו וְאִמּוֹ": אֲבִיו -הַקֶּבֶה, אִמּוֹ
 - כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל (גּוֹזַל מִקְטֵרֵג בְּרִאשׁוֹ!)
 גִּזְלָנוּ / גִּזְלָנוּ מִיִּשְׂרָאֵל וּמִגּוֹיִם, מִקְרֹבֵינוּ, מֵאֵב וְאֵם, דַּעַת הִבְרִיּוֹת,
 חִידוּשֵׁי תוֹרָה, גִּנְבָנוּ מִ
 גִּרְמָנוֹ הַפֶּסֶד מִמּוֹן
 הַשְּׁגָנוּ גְּבוּל, חִיבָנוּ זְכָאִי וְזִכְיָנוּ חִיב, הַזְקָנוּ יִשִּׁיר,
 בְּעִקְפִּין וּבִגְרָמָא, גִּרְמָנוּ גָּזַל שִׁינָה, כִּבְשָׁנוּ שֶׁכֶר
 שֶׁכִּיר,
 בְּמוֹכִיחִים אוֹתָנוּ, בְּעוֹשֵׁי מִצְוֹת, בְּקִרְוָבִים,
 גִּרְעָנוּ מַחֲיוֹב שָׂאֵר, כִּסּוֹת וְעוֹנָה (גַּם חוֹסֵר פֶּרֶגוֹן לְאִשָּׁה יוֹם – יוֹם
 נַחֲשָׁב לְמַגְרֵעַ!), גִּילִינוּ סוּד, גִּילִינוּ דְּבָרֵי הַתּוֹרָה / סוּדוֹתֶיהָ לְאִינֵם
 רֵאוּיִים, לְאוֹמוֹת הָעוֹלָם, גִּידְלָנוּ גִּידוּלִים רַעִים

דְּבָרְנוּ דּוּפִי פִּי' - אֶחָד בִּפְהַ וְאֶחָד בְּלִבִּי, וְעוֹד פִּי' ע"ש "חֲזַקוּ עָלֶי דְּבָרֵיכֶם כּו'
 אִמְרַתֶּם שׁוֹא עֲבוֹד אֱלֹקִים" - זֶהוּ דְּבַר שֶׁל דּוּפִי (אוֹ הַתְּנַהֲגוּ / הֵינּוּ נִרְאִים בְּצוּרָה כְּזוֹ
 שֶׁכֵּאִילוֹ אִמְרָנוּ כִּךְ!)
 דְּרַשְׁנוּ דְּרָשׁוֹת שֶׁל דּוּפִי,
 דְּבָרְנוּ וּשְׁמַעְנוּ, קִיבְלָנוּ וְהִאֲמַנּוּ
 לִיִּזְבֹּרִים אֲסוּרִים: (נִעְתָה אֵיךְ בָּאֵנוּ לְלַמּוֹד, לְהַתְּפַלֵּל וּלְבַקֵּשׁ רַחֲמִים בְּאוֹתוֹ פֶּה שֶׁחֲטָאנוּ -
 הָרִי אֵיךְ קִטְיָגוֹר נִעֲשֶׂה סְנִיגוֹר)
 לִשׁוֹן הָרַע, אֲבָק לִשׁוֹן הָרַע, רִכִּילוֹת, אֲבָק רִכִּילוֹת,
 הוֹצֵאת שֵׁם רַע, דְּבָרֵי גִנְאִי עַל
 וְעַל הַמִּתִּים,

וכ"ש על אותם שאנו חייבים
בכבודם:
וכ"ש על ת"ח וגדולי התורה רח"ל! (מבזה ת"ח אין
רפואה למכתו ואין לו חלק לעוה"ב [גם אם לא שייך למחנה שלנו !])
שקרים, דברי מרמה, חנופה, ליצנות (ד' כיתות שלא מקבלות
פני השכינה)
נבול פה, דברים מגרים יצה"ר, קללות, אימים, דברים
בטלים,

דברנו בזמנים

ובמקומות אסורים: דברי חול ומשא ומתן בשבת ויום טוב, דברי חול
בביה"כ וביה"מ (על זה כתוב שאין לו חלק באלוקי
ישראל רח"ל!), עם התפילין, באמצע התפילה
וקריאת התורה, בחזרת הש"ץ,

דברנו \ הרהרנו דברים שבקדושה

במקומות ומצבים אסורים:

למדנו, ברכנו והתפללנו במקומות מטונפים, כנגד ערוה, בזמן
שהיינו צריכים לנקבים, ללא ניקיון אחרי עשיית הצרכים,
שהיינו שיכורים,

לנו לכף חובה במקום לדון לכף זכות, דיברנו לגוי לעשות מלאכת

איסור, דיברנו בדברי תורה לא לאמיתיה של התורה

הערה פ"י - שגרמנו לעוות מה שהיה ישר כענין המחטיא את חבריו
(וכן אם הוא איזה גלגול נשמה שהיה מתוקן ונתגלגל לתקן אותו חטא וכאשר חטא הרי עיוות
וקלקל אותה הנשמה)

הורינו הוראות בטעות, הלבנו פני חברינו ברבים (אין לו חלק לעוה"ב !!!)
הלכנו אחרי יצרנו, הלכנו אחרי עינינו, הקלנו ראש, הקפדנו,
העזנו מצח, הלכנו בקומה זקופה, הקלנו שלא כדין בעבודת ד'
ותלינו בכל מיני "אונסים", הלכנו בגדולות ונפלאות ממנו, השהינו נקבינו,
היינו נבלים ברשות התורה, הסחנו דעת מתפילין, התחברנו
לרשעים, הטרחנו על הציבור, הרהרנו אחרי רבותינו, הנהגת ד'
ית', הוראנו הוראות בפני רבותינו, החזקנו במחלוקת, הטלנו אימה
על אנשים, הרבינו פשע ורשע,
הסתכלנו: בפני רשע, בקשת ובלבנה,

וכ"ש על אותם שאנו חייבים
בכבודם:
וכ"ש על ת"ח וגדולי התורה רח"ל! (מבזה ת"ח אין
רפואה למכתו ואין לו חלק לעוה"ב [גם אם לא שייך למחנה שלנו !])
שקרים, דברי מרמה, חנופה, ליצנות (ד' כיתות שלא מקבלות
פני השכינה)
נבול פה, דברים מגרים יצה"ר, קללות, אימים, דברים
בטלים,

דברנו בזמנים

ובמקומות אסורים: דברי חול ומשא ומתן בשבת ויום טוב, דברי חול
בביה"כ וביה"מ (על זה כתוב שאין לו חלק באלוקי
ישראל רח"ל!), עם התפילין, באמצע התפילה
וקריאת התורה, בחזרת הש"ץ,

דברנו \ הרהרנו דברים שבקדושה

במקומות ומצבים אסורים:

למדנו, ברכנו והתפללנו במקומות מטונפים, כנגד ערוה, בזמן
שהיינו צריכים לנקבים, ללא ניקיון אחרי עשיית הצרכים,
שהיינו שיכורים,

לנו לכף חובה במקום לדון לכף זכות, דיברנו לגוי לעשות מלאכת

איסור, דיברנו בדברי תורה לא לאמיתיה של התורה

הערה פ"י - שגרמנו לעוות מה שהיה ישר כענין המחטיא את חבריו
(וכן אם הוא איזה גלגול נשמה שהיה מתוקן ונתגלגל לתקן אותו חטא וכאשר חטא הרי עיוות
וקלקל אותה הנשמה)

הורינו הוראות בטעות, הלבנו פני חברינו ברבים (אין לו חלק לעוה"ב !!!)
הלכנו אחרי יצרנו, הלכנו אחרי עינינו, הקלנו ראש, הקפדנו,
העזנו מצח, הלכנו בקומה זקופה, הקלנו שלא כדין בעבודת ד'
ותלינו בכל מיני "אונסים", הלכנו בגדולות ונפלאות ממנו, השהינו נקבינו,
היינו נבלים ברשות התורה, הסחנו דעת מתפילין, התחברנו
לרשעים, הטרחנו על הציבור, הרהרנו אחרי רבותינו, הנהגת ד'
ית', הוראנו הוראות בפני רבותינו, החזקנו במחלוקת, הטלנו אימה
על אנשים, הרבינו פשע ורשע,
הסתכלנו: בפני רשע, בקשת ובלבנה,

זאָרשענע פ' - עשינו גם אחרים שנעשו רשעים על ידינו
לא חינכנו את ילדינו כדבעי (פחות מדי, יותר מדי, בצורה לא נכונה),
לא לימדנו אותם ת"ת,
לא הוכחנו את החוטאים מספיק ובצורה נכונה וגם לא תרמנו
מספיק לאירגוני החזרה בתשובה (כל זה נכלל בחיוב תוכחה שגדרה לגרום לאחר
שיחזור למוטב ומי שהיה יכול למחות ולא מחה – נתפס באותו עין שהאחר עשה !),
לא התפללנו מספיק שיחזרו בתשובה,
ויעדנו את עצמינו למחלוקת ולעבירות.

זאָרע פ' - היינו אנשי רוע לב כמש"כ זדון לכך השיאך
זלזלנו, לא כיבדנו, ויתרנו על כבודם (למרות שעל כבודנו כן מחינו),
מאסנו ותיעבנו אותם, וגם בזינו להם וביזינו אותם:
ד' ית', ערכים אמתיים ואנשים ובפרט באלו שאנו חייבים בכבודם:
אב ואם, תורה ועבודת ד', חידושי תורה, אמריך, גדולי הדור,
ת"ח ורבנים (רח"ל) (אפילו שלא שייכים ל"מחנה שלנו" !),
מורים, בכבוד לומדי תורה, זקנים, יראי שמים, כהנים, מצות,
מידות טובות, בכבוד שבתות ו"ט, מצות, תשמישי מצוה,
קרובים כגון אחינו הגדולים,
מחקנו שמות קדושים, הכנסנו אותם למקומות מטונפים,
זרקנו צפרניים,

זאָמסנע פ' - הוא כמו גזל כגון שיש לחבירו איזה חפץ והוא אינו רוצה למכרו ולוקח ממנו בחזקה ומשלם לו מעות
כדי שיוי או אפילו יותר רק כיון שאינו מוכר לו ברצון זה נקרא חמס
זללנו שבת וי"ט, **גרמנו זילול השם !!!** זאָמדנו, זאָשדנו בכשרים

טאָפֿלען שִׁקָּר ומרמה פ' - בעונותינו גרמנו שטפלו יחד פועלי השקר וקליפות, ר"ל
שנתחברנו ונטפלו עצמנו לעוברי עבירה (המדבק לעוברי עבירה אע"פ שאינו עושה
כמעשיהם מקבל עונש כיוצא בהן)
טאָמטמנו את לבנו, טאָמאנו את עצמינו בכל מיני עבירות וטומאות,
טאָעינו בהוראה, הלכה ולימוד ולא הודאנו ולא חזרנו בנו, טאָלטלנו
מוקצה ומחוץ לעירוב,

זאָרשענע פ' - עשינו גם אחרים שנעשו רשעים על ידינו
לא חינכנו את ילדינו כדבעי (פחות מדי, יותר מדי, בצורה לא נכונה),
לא לימדנו אותם ת"ת,
לא הוכחנו את החוטאים מספיק ובצורה נכונה וגם לא תרמנו
מספיק לאירגוני החזרה בתשובה (כל זה נכלל בחיוב תוכחה שגדרה לגרום לאחר
שיחזור למוטב ומי שהיה יכול למחות ולא מחה – נתפס באותו עין שהאחר עשה !),
לא התפללנו מספיק שיחזרו בתשובה,
ויעדנו את עצמינו למחלוקת ולעבירות.

זאָרע פ' - היינו אנשי רוע לב כמש"כ זדון לכך השיאך
זלזלנו, לא כיבדנו, ויתרנו על כבודם (למרות שעל כבודנו כן מחינו),
מאסנו ותיעבנו אותם, וגם בזינו להם וביזינו אותם:
ד' ית', ערכים אמתיים ואנשים ובפרט באלו שאנו חייבים בכבודם:
אב ואם, תורה ועבודת ד', חידושי תורה, אמריך, גדולי הדור,
ת"ח ורבנים (רח"ל) (אפילו שלא שייכים ל"מחנה שלנו" !),
מורים, בכבוד לומדי תורה, זקנים, יראי שמים, כהנים, מצות,
מידות טובות, בכבוד שבתות ו"ט, מצות, תשמישי מצוה,
קרובים כגון אחינו הגדולים,
מחקנו שמות קדושים, הכנסנו אותם למקומות מטונפים,
זרקנו צפרניים,

זאָמסנע פ' - הוא כמו גזל כגון שיש לחבירו איזה חפץ והוא אינו רוצה למכרו ולוקח ממנו בחזקה ומשלם לו מעות
כדי שיוי או אפילו יותר רק כיון שאינו מוכר לו ברצון זה נקרא חמס
זללנו שבת וי"ט, **גרמנו זילול השם !!!** זאָמדנו, זאָשדנו בכשרים

טאָפֿלען שִׁקָּר ומרמה פ' - בעונותינו גרמנו שטפלו יחד פועלי השקר וקליפות, ר"ל
שנתחברנו ונטפלו עצמנו לעוברי עבירה (המדבק לעוברי עבירה אע"פ שאינו עושה
כמעשיהם מקבל עונש כיוצא בהן)
טאָמטמנו את לבנו, טאָמאנו את עצמינו בכל מיני עבירות וטומאות,
טאָעינו בהוראה, הלכה ולימוד ולא הודאנו ולא חזרנו בנו, טאָלטלנו
מוקצה ומחוץ לעירוב,

תַּעֲצֹנוּ רַחֲ פ' – מיעץ וגורם בזה נזק רוחני או גשמי

עברנו על לפני עור:

גרמנו נזק ע"י עצותינו, לעצנו להרבות שגאה ומחלוקת, הכשלו אחרים בעבירות וביטול מצות, הכשלו רבים, הוראינו הוראות מוטעות,

ישנו:

יותר מדי, בצורה לא ראוי'ה (כגון על הבטן וכדו') בזמנים לא ראויים (כגון בבוקר ופספסנו זמן ק"ש וכדו'), במקומות לא ראויים (כגון בביהמ"ד שלא באמצע לימוד אלא שיכול ה'ה לישון במקום אחר בלי לגרום ביטול התורה).

ישבנו במושב לצים וסוד משחקים,

כִּזְבֵּנוּ פ' – על שם הכתוב והמה דברו עלי כזבים, ר"ל שדברנו דברי כזב בין לתועלת או

ללא תועלת (וגודל החטא הזה כמש"כ דובר שקרים לא יכון לנגד עיני – מד' כיתות שלא

מקבל פני השכינה רח"ל) – **שקרנו בכל מיני שקר ותחבולות ומרמות**

כידברנו רשעים, כינינו שם לרעינו, כיוונו לעבור עבירות, כילינו

ימינו בהבלים, כיסינו קלוננו, כפרנו ביסודות אמונה או פקפקנו

בהם!

לַעֲצֹנוּ (כת לצים אינם מקבלים פני השכינה, ואמרו כל המתלוצץ נופל בגיהנם)

התלוצצנו, דיברנו דברי ליצנות, מלאנו שחוק פינו, זלזלנו בעצמינו

לא קיימנו מצות בדיקדוק וכתיקנן:

במחשבה, בדיבור ובמעשה, ביראה ואהבה ושמחה

(לשון הזהר כל מצוה בלי יראה ואהבה – לאו מצוה)

לא דקדקנו בהלכה:

לא קיימנו מנהגים:

לא השלמנו שנים מקרא, לא שלמנו שכר פעולת שכיר בזמנו,

לא ציפינו לישועה, לא התאבלנו על חורבן הבית, לא אמרנו דברי

תורה על השולחן, לא שמענו להוראות של גדולי הדור, לא קיימנו

לא תסור, ועשית ככל אשר יורך,

תַּעֲצֹנוּ רַחֲ פ' – מיעץ וגורם בזה נזק רוחני או גשמי

עברנו על לפני עור:

גרמנו נזק ע"י עצותינו, לעצנו להרבות שגאה ומחלוקת, הכשלו אחרים בעבירות וביטול מצות, הכשלו רבים, הוראינו הוראות מוטעות,

ישנו:

יותר מדי, בצורה לא ראוי'ה (כגון על הבטן וכדו') בזמנים לא ראויים (כגון בבוקר ופספסנו זמן ק"ש וכדו'), במקומות לא ראויים (כגון בביהמ"ד שלא באמצע לימוד אלא שיכול ה'ה לישון במקום אחר בלי לגרום ביטול התורה).

ישבנו במושב לצים וסוד משחקים,

כִּזְבֵּנוּ פ' – על שם הכתוב והמה דברו עלי כזבים, ר"ל שדברנו דברי כזב בין לתועלת או

ללא תועלת (וגודל החטא הזה כמש"כ דובר שקרים לא יכון לנגד עיני – מד' כיתות שלא

מקבל פני השכינה רח"ל) – **שקרנו בכל מיני שקר ותחבולות ומרמות**

כידברנו רשעים, כינינו שם לרעינו, כיוונו לעבור עבירות, כילינו

ימינו בהבלים, כיסינו קלוננו, כפרנו ביסודות אמונה או פקפקנו

בהם!

לַעֲצֹנוּ (כת לצים אינם מקבלים פני השכינה, ואמרו כל המתלוצץ נופל בגיהנם)

התלוצצנו, דיברנו דברי ליצנות, מלאנו שחוק פינו, זלזלנו בעצמינו

לא קיימנו מצות בדיקדוק וכתיקנן:

במחשבה, בדיבור ובמעשה, ביראה ואהבה ושמחה

(לשון הזהר כל מצוה בלי יראה ואהבה – לאו מצוה)

לא דקדקנו בהלכה:

לא קיימנו מנהגים:

לא השלמנו שנים מקרא, לא שלמנו שכר פעולת שכיר בזמנו,

לא ציפינו לישועה, לא התאבלנו על חורבן הבית, לא אמרנו דברי

תורה על השולחן, לא שמענו להוראות של גדולי הדור, לא קיימנו

לא תסור, ועשית ככל אשר יורך,

לֹא קָמְנוּ בִּפְנֵי הַשִּׁיבָה וּת"ח, לִימְדֵנוּ לְתַלְמִידִים שְׁאִינָם הַגּוֹנִים,
לֹא הִסְתַּכְלֵנוּ מֵאִין בָּאֵנוּ וְלֹאֵן אֲנִי הוֹלְכִים, לֹא גָמְלָנוּ חֹסֶד כְּפִי
הַיְכֹלֶת
לֹא עֲנִינוּ אִמֶּן וְאִישׁ"ר כְּרֹאִי, לֹא קִיִּימְנוּ בְּכָל יוֹם ק' בְּרֻכּוֹת
(צ' אֲמִנִים, י' קִדְּשִׁים, וּד' קִדּוּשׁוֹת),
לְוִינוּ וְהַלְוִינוּ בְּרִיבִית, לְבָשְׁנוּ שַׁעֲטָנָה, לְקַחְנוּ שׁוֹחַד

מִרְדְּנוּ פִּי - ע"ש הַכְּתוּב הַמּוֹרִידִים וְהַפּוֹשְׁעִים בִּי, עֲנִין מִרְדֵּה הוּא חֲמוֹר מְכֻלָּם, כִּי יֵשׁ
שְׁעוֹשֶׂה עֲבִירָה לְתִיאֲבוֹן שְׁתַּקְּפוּ יִצְרוּ זֶה נִקְרָא רָשָׁע וּפּוֹשַׁע, אֲבָל מוֹרֵד - שְׁעוֹשֶׂה עֲבִירָה
אֶע"פ שֶׁאֵין יִצְרוּ תוֹקְפוּ עָלָיו רַק מַחֲמַת שְׁאִינוּ מֵאִמֶּן כָּלִל בַּמִּצְוָה זֹאת:
מִסְרָנוּ דִין לְשִׁמִּים, מִנְעָנוּ טוֹב מִבְּעָלִיו, מִרְדְּנוּ בַּמַּלְכוּת שְׁמִים,
מִסְרָנוּ אַחֲרִים וּמִמוֹנֶם לִידֵי גוֹיִם וְרִשְׁוִיּוֹת (אֵין חֶלֶק לַעֲוֹה"ב), מִעֲלָנוּ
בַּחֲרָמִים וְהַקֹּדֶשׁ, בַּהֲסַכְמוֹת קֹהֶל, מִרְּיוֹנוֹ בַּמֶּשָׁא וּמִתֵּן,
מִלֹּאֲנוּ פִינוּ שְׁחוֹק וְהוֹלְלוֹת.

נֶאֱמָרוּ פִּי - ע"ש הַכְּתוּב נֶאֱמָרוּ קִדּוּשׁ יִשְׂרָאֵל, שֶׁגִּרְמָנוּ בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ עַד שֶׁהִכְעִסָנוּ אֶת ה' כַּמֶּשֶׁכֶּ
וַיֵּרָא ה' וַיִּנָּאֶץ מִכְעַס בְּנִיו וּבְנוֹתָיו, וְאֵין לוֹ לַעֲבֹד שְׁמִכְעִיס אֶת רַבּוֹ
נִשְׁבַּעְנוּ לְשׁוֹא וּלְשַׁקֵּר, נִדְרָנוּ וְלֹא שִׁלְמָנוּ (וְעֵבֶר ב' לֹאִין, א' הַנוֹדֵר
כֵּאלִיל בְּנֵה בִמָּה וְהִב' אִם לֹא שִׁלֵּם נִדְרוֹ), נִתְּנוּ יָד לְפּוֹשְׁעִים,
נִשְׁתַּמְשְׁנוּ בַּכֶּתֶר תּוֹרָה, נִקְמָנוּ וְנִטְרָנוּ, נִהְגָנוּ הַנְּהֻגוֹת לֹא רִאיוֹת,
נִהְיָנוּ מֵאִיסוּרֵי הַנָּהָה וּדְבָרִים שֶׁלֹּא רִאיוּיִם, נִשְׁתַּמְשְׁנוּ בַּשְּׁמוֹת קֹדֶשׁ

סִרְדְּנוּ פִּי - פִּי סוֹרְרִים וּמוֹרִים הֵייוּ, סוֹרֵר מַלְקִיִּים מִצּוֹת עֲשֵׂה וּמוֹרָה לַעֲבוֹר עַל לֹא תַעֲשֶׂה
סִרְנוּ מֵאַחֲרֶיךָ וּמִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִתּוֹרָתְךָ, סִתְרָנוּ דְּבָרֵי רַבּוֹתֵינוּ וְהוֹרִינוּ,
סִחְרָנוּ בַּדְּבָרִים אֲסוּרִים, סִרְנוּ מִמִּנְהֻגִים טוֹבִים, סִקְרָנוּ עֵין

לֹא קָמְנוּ בִּפְנֵי הַשִּׁיבָה וּת"ח, לִימְדֵנוּ לְתַלְמִידִים שְׁאִינָם הַגּוֹנִים,
לֹא הִסְתַּכְלֵנוּ מֵאִין בָּאֵנוּ וְלֹאֵן אֲנִי הוֹלְכִים, לֹא גָמְלָנוּ חֹסֶד כְּפִי
הַיְכֹלֶת
לֹא עֲנִינוּ אִמֶּן וְאִישׁ"ר כְּרֹאִי, לֹא קִיִּימְנוּ בְּכָל יוֹם ק' בְּרֻכּוֹת
(צ' אֲמִנִים, י' קִדְּשִׁים, וּד' קִדּוּשׁוֹת),
לְוִינוּ וְהַלְוִינוּ בְּרִיבִית, לְבָשְׁנוּ שַׁעֲטָנָה, לְקַחְנוּ שׁוֹחַד

מִרְדְּנוּ פִּי - ע"ש הַכְּתוּב הַמּוֹרִידִים וְהַפּוֹשְׁעִים בִּי, עֲנִין מִרְדֵּה הוּא חֲמוֹר מְכֻלָּם, כִּי יֵשׁ
שְׁעוֹשֶׂה עֲבִירָה לְתִיאֲבוֹן שְׁתַּקְּפוּ יִצְרוּ זֶה נִקְרָא רָשָׁע וּפּוֹשַׁע, אֲבָל מוֹרֵד - שְׁעוֹשֶׂה עֲבִירָה
אֶע"פ שֶׁאֵין יִצְרוּ תוֹקְפוּ עָלָיו רַק מַחֲמַת שְׁאִינוּ מֵאִמֶּן כָּלִל בַּמִּצְוָה זֹאת:
מִסְרָנוּ דִין לְשִׁמִּים, מִנְעָנוּ טוֹב מִבְּעָלִיו, מִרְדְּנוּ בַּמַּלְכוּת שְׁמִים,
מִסְרָנוּ אַחֲרִים וּמִמוֹנֶם לִידֵי גוֹיִם וְרִשְׁוִיּוֹת (אֵין חֶלֶק לַעֲוֹה"ב), מִעֲלָנוּ
בַּחֲרָמִים וְהַקֹּדֶשׁ, בַּהֲסַכְמוֹת קֹהֶל, מִרְּיוֹנוֹ בַּמֶּשָׁא וּמִתֵּן,
מִלֹּאֲנוּ פִינוּ שְׁחוֹק וְהוֹלְלוֹת.

נֶאֱמָרוּ פִּי - ע"ש הַכְּתוּב נֶאֱמָרוּ קִדּוּשׁ יִשְׂרָאֵל, שֶׁגִּרְמָנוּ בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ עַד שֶׁהִכְעִסָנוּ אֶת ה' כַּמֶּשֶׁכֶּ
וַיֵּרָא ה' וַיִּנָּאֶץ מִכְעַס בְּנִיו וּבְנוֹתָיו, וְאֵין לוֹ לַעֲבֹד שְׁמִכְעִיס אֶת רַבּוֹ
נִשְׁבַּעְנוּ לְשׁוֹא וּלְשַׁקֵּר, נִדְרָנוּ וְלֹא שִׁלְמָנוּ (וְעֵבֶר ב' לֹאִין, א' הַנוֹדֵר
כֵּאלִיל בְּנֵה בִמָּה וְהִב' אִם לֹא שִׁלֵּם נִדְרוֹ), נִתְּנוּ יָד לְפּוֹשְׁעִים,
נִשְׁתַּמְשְׁנוּ בַּכֶּתֶר תּוֹרָה, נִקְמָנוּ וְנִטְרָנוּ, נִהְגָנוּ הַנְּהֻגוֹת לֹא רִאיוֹת,
נִהְיָנוּ מֵאִיסוּרֵי הַנָּהָה וּדְבָרִים שֶׁלֹּא רִאיוּיִם, נִשְׁתַּמְשְׁנוּ בַּשְּׁמוֹת קֹדֶשׁ

סִרְדְּנוּ פִּי - פִּי סוֹרְרִים וּמוֹרִים הֵייוּ, סוֹרֵר מַלְקִיִּים מִצּוֹת עֲשֵׂה וּמוֹרָה לַעֲבוֹר עַל לֹא תַעֲשֶׂה
סִרְנוּ מֵאַחֲרֶיךָ וּמִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִתּוֹרָתְךָ, סִתְרָנוּ דְּבָרֵי רַבּוֹתֵינוּ וְהוֹרִינוּ,
סִחְרָנוּ בַּדְּבָרִים אֲסוּרִים, סִרְנוּ מִמִּנְהֻגִים טוֹבִים, סִקְרָנוּ עֵין

עֲבֵרְנוּ עַל כָּל הָעֲבִירוֹת:

מִן הַתּוֹרָה מִדְּרַבָּנָּה, מִדְּבַרֵי קִבְלָה, מִנְהָגִים – פֶּרֶטִי'הֶן, עֲנִפִּי'הֶן וְתוֹלְדוֹתֵיהֶן

עֲנִינוּ אִמֵּן קְטוּפָה, חֲטוּפָה וִיתוּמָה, עֲשִׂינוּ עוֹוֹל, עֲשִׂינוּ עֲצִמִּין
כְּעוֹרֵי דִּינִים, עֲנִינוּ וְעִוּוֹתֵנוּ אֶת הַדִּין, עֲמַלְנוּ וְלִסְקָנוּ בַּהֲבִלִי
הָעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא בַּתּוֹרָה, עֲבֵרְנוּ עַל כָּד' דְּבָרִים שְׁחִיבִים עֲלֵיהֶם
נִידוּי, עֲכֵרְנוּ יִשְׂרָאֵל,

פִּשְׁלֵנוּ פ"י - הוּא כְּעִנְיֵין מִרְדִּי (רַשִׁי לֹמַר שִׁישׁ ב' מוֹרְדִּים, א' שְׁמַאמִּין בַּה' וּבַתּוֹרָה וְאֶעֱפ"כּ
מוֹרֵד וְאִינוּ רוֹצֵה לְקִיּוּם הַמִּצְוֹת, ב' שְׁמוֹרֵד מִחֲמַת שְׁכַפֵּר בְּכָל)

פֶּרֶשְׁנוּ מִן הַצִּיּוּר, פִּתְחָנוּ מִכְתָּב לֹא לָנוּ, פֶּרְקָנוּ עוֹל תּוֹרָה, מִצְוֹת,
מַלְכוּת שָׁמַיִם, פֶּגְמָנוּ (בֵּין בְּגִלְגּוֹל זֶה בֵּין בְּאַחֲרִים): בְּנִשְׁמוֹתֵינוּ, גּוֹפִינוּ, שִׁיכְלָנוּ,
רַמ"ח אֲבָרֵינוּ וְשֵׁס"ה גִּידֵינוּ, בְּאַחֲרִים הַבָּאִים מִשּׁוֹרְשֵׁי נִשְׁמוֹתֵינוּ,
בְּעוֹלָמוֹת: אֲצִילוֹת, בְּרִיָּאָה, יְצִירָה, עֲשִׂיָּה וּבְכָל פֶּרֶטִי'הֶם,
בִּשְׁמוֹת קוֹדֶשׁ וּבְאוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה, פִּנִּינוּ לִבְנוּ לִבְטָלָה

צִרְדָּנוּ פ"י - עַל שֵׁם הַכְּתוּב צִרַר רוּחַ בְּכִנְפֵיהֶם, שֶׁהֵינּוּ צוֹרִים אֶחָד לַחֲבִירוֹ

צִיעֵרְנוּ אַחֲרִים בֵּין ע"י מַעֲשִׂים בֵּין ע"י הוֹנָאת דְּבָרִים:

רַבֵּנִים, הוֹרִים, מוֹרִים, קְרוֹבִים, יִלְדֵינוּ, גֵּרִים, יְתוּמִים,
אַלְמָנוֹת, אֲנָשִׁים אַחֲרִים, בְּעַלֵי חַיִּים,

צִעֲדָנוּ לִפְנֵי מִי שֶׁגָּדוֹל מֵאִיתָנוּ,

קִשְׁלֵנוּ עוֹרָף פ"י - ע"שׁ הַכְּתוּב וְהִנֵּה עִם קֶשֶׁה עוֹרָף שֶׁהָרִי מֵהָרָאוּי לָאָדָם כְּשִׁישְׁמַע לְדַבְרֵי
הַמּוֹכִיחַ אוֹ כְּשֶׁרֹּאָה שֶׁנִּעֲנַשׁ בַּמִּמּוֹן אוֹ בַּחֲלוּי ר"ל הוּא אוֹ בְּנִיו בּוֹדָאִי מֵהָרָאוּי שִׁיכְנַע וַיֵּשׁוּב אֶל ה'
אֲבֵל קִשְׁיָנוּ עוֹרָף וְלֹא עֲשִׂינוּ תְּשׁוּבָה וְתִלְיָנוּ שְׁזָה בָּא בַּמִּקְרָה וְלֹא מִן ד'

קִלְקַלְנוּ מַעֲשֵׂינוּ וּדְרָכֵינוּ, קָרָאנוּ בִּסְפָרִים חִיצוֹנִים,

קִינָאנוּ שְׁלֹא לִשְׁם שָׁמַיִם, קִלְקַלְנוּ צִיּוֹרוֹת שְׁפַע, קִמְצָנוּ יְדֵינוּ
מִצְדָּקָה,

עֲרֵצוֹ פ"י - עוֹנוֹן הוּא הַעוֹשָׂה עֲבִירָה בַּמִּזִּיד לַמִּלְאוֹת תַּאוּוֹתוֹ

עֲבֵרְנוּ עַל כָּל הָעֲבִירוֹת:

מִן הַתּוֹרָה מִדְּרַבָּנָּה, מִדְּבַרֵי קִבְלָה, מִנְהָגִים – פֶּרֶטִי'הֶן, עֲנִפִּי'הֶן וְתוֹלְדוֹתֵיהֶן

עֲנִינוּ אִמֵּן קְטוּפָה, חֲטוּפָה וִיתוּמָה, עֲשִׂינוּ עוֹוֹל, עֲשִׂינוּ עֲצִמִּין
כְּעוֹרֵי דִּינִים, עֲנִינוּ וְעִוּוֹתֵנוּ אֶת הַדִּין, עֲמַלְנוּ וְלִסְקָנוּ בַּהֲבִלִי
הָעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא בַּתּוֹרָה, עֲבֵרְנוּ עַל כָּד' דְּבָרִים שְׁחִיבִים עֲלֵיהֶם
נִידוּי, עֲכֵרְנוּ יִשְׂרָאֵל,

פִּשְׁלֵנוּ פ"י - הוּא כְּעִנְיֵין מִרְדִּי (רַשִׁי לֹמַר שִׁישׁ ב' מוֹרְדִּים, א' שְׁמַאמִּין בַּה' וּבַתּוֹרָה וְאֶעֱפ"כּ
מוֹרֵד וְאִינוּ רוֹצֵה לְקִיּוּם הַמִּצְוֹת, ב' שְׁמוֹרֵד מִחֲמַת שְׁכַפֵּר בְּכָל)

פֶּרֶשְׁנוּ מִן הַצִּיּוּר, פִּתְחָנוּ מִכְתָּב לֹא לָנוּ, פֶּרְקָנוּ עוֹל תּוֹרָה, מִצְוֹת,
מַלְכוּת שָׁמַיִם, פֶּגְמָנוּ (בֵּין בְּגִלְגּוֹל זֶה בֵּין בְּאַחֲרִים): בְּנִשְׁמוֹתֵינוּ, גּוֹפִינוּ, שִׁיכְלָנוּ,
רַמ"ח אֲבָרֵינוּ וְשֵׁס"ה גִּידֵינוּ, בְּאַחֲרִים הַבָּאִים מִשּׁוֹרְשֵׁי נִשְׁמוֹתֵינוּ,
בְּעוֹלָמוֹת: אֲצִילוֹת, בְּרִיָּאָה, יְצִירָה, עֲשִׂיָּה וּבְכָל פֶּרֶטִי'הֶם,
בִּשְׁמוֹת קוֹדֶשׁ וּבְאוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה, פִּנִּינוּ לִבְנוּ לִבְטָלָה

צִרְדָּנוּ פ"י - עַל שֵׁם הַכְּתוּב צִרַר רוּחַ בְּכִנְפֵיהֶם, שֶׁהֵינּוּ צוֹרִים אֶחָד לַחֲבִירוֹ

צִיעֵרְנוּ אַחֲרִים בֵּין ע"י מַעֲשִׂים בֵּין ע"י הוֹנָאת דְּבָרִים:

רַבֵּנִים, הוֹרִים, מוֹרִים, קְרוֹבִים, יִלְדֵינוּ, גֵּרִים, יְתוּמִים,
אַלְמָנוֹת, אֲנָשִׁים אַחֲרִים, בְּעַלֵי חַיִּים,

צִעֲדָנוּ לִפְנֵי מִי שֶׁגָּדוֹל מֵאִיתָנוּ,

קִשְׁלֵנוּ עוֹרָף פ"י - ע"שׁ הַכְּתוּב וְהִנֵּה עִם קֶשֶׁה עוֹרָף שֶׁהָרִי מֵהָרָאוּי לָאָדָם כְּשִׁישְׁמַע לְדַבְרֵי
הַמּוֹכִיחַ אוֹ כְּשֶׁרֹּאָה שֶׁנִּעֲנַשׁ בַּמִּמּוֹן אוֹ בַּחֲלוּי ר"ל הוּא אוֹ בְּנִיו בּוֹדָאִי מֵהָרָאוּי שִׁיכְנַע וַיֵּשׁוּב אֶל ה'
אֲבֵל קִשְׁיָנוּ עוֹרָף וְלֹא עֲשִׂינוּ תְּשׁוּבָה וְתִלְיָנוּ שְׁזָה בָּא בַּמִּקְרָה וְלֹא מִן ד'

קִלְקַלְנוּ מַעֲשֵׂינוּ וּדְרָכֵינוּ, קָרָאנוּ בִּסְפָרִים חִיצוֹנִים,

קִינָאנוּ שְׁלֹא לִשְׁם שָׁמַיִם, קִלְקַלְנוּ צִיּוֹרוֹת שְׁפַע, קִמְצָנוּ יְדֵינוּ
מִצְדָּקָה,

רשעו פ' - עשינו מעשים שעי"ז נקרא רשע כגון הרמנו יד על אחרים, הכנו (ח"ו) את אחרים ("רשע למה תכה ..."), רשעים היינו ע"י כך שגבנו וגזלנו, לוינו ולא שילמנו או שילמנו אך מאוחר ("לזה רשע ולא ישלם"), לקחנו בהקפה בלא רשות, הלכנו בדרך שניתן להכשל בה בהסתכלויות כשהי' גם דרכא אחרינא (גם אם היא פחות נוחה!) וע"פ פסק גדולי הדור נכלל בזה השתמשות באינטרנט ומכשירים שלא חסומים כהלכה גם אם זה יותר נוח מאשר חסומים, היינו רעים לשמים ולבריות רדפנו אחרי: שררה, כבוד, תאוות, הבלי העולם רצנו למחלוקת ועבירה, רבנו עם בני אדם, רצחנו (גם אם זה בגרמא כגון לא שמענו לגדולי הדור לשמוע להנחיות רפואיות ללבוש מסכות וכדו').

ש'חתנו פ' - עש' שחת עמך ונאמר בנים משחיתים, כי השחית בשר - **השחתה היא דבר ערוה וע"ז ואביזריה** עריות: פגמנו במידת היסוד: במחשבה, בראי'ה, בדיבור, בשמיעה, במעשה, בפרט: הסתכלנו בנשים על מנת להנות מהן, הסתכלנו בפריצות ובדברים מכוערים שמגרים את יצה"ר, ויתרה על כולם: באינטרנט או/ו מכשירים שלא חסומים כהלכה רח"ל, הרהרנו הרהורים רעים, דיברנו עם עריות דברי שחוק וקלות ראש, הרבינו לדבר עם אשה, הרחנו בשמים של עריות, ייחדנו עצמנו עם נשים, הלכנו אחרי האישה, הקשנו את עצמינו לדעת שלא במקום מצוה, לא שמרנו על הרחקות מעריות ומנידות (אם בעל ח"ו בעילה אסורה יאמר, בעלתי בעילות אסורות). (ונכר כתבו שנכון לכל אדם לומר כן שמא חטא בזה בגלגול אחר) ודברים הדומים לע"ז: התגאינו במעשה, בדיבור ובמחשבה (כל המתגאה כאילו עובד עכו"ם!!!) העלמנו עיינו מצדקה, כעסנו (ושיברנו כלים בחמתנו) ש'חתנו: פאות ראש והזקן, דברי מאכל, ש'מחנו במפלת אויב, ש'לכנו את: ד' ית', אלוקותו, מלכותו, תורתו ומצוותיו ש'נאנו שנאת חנם (שקולה כנגד ג' חמורות!!!)

רשעו פ' - עשינו מעשים שעי"ז נקרא רשע כגון הרמנו יד על אחרים, הכנו (ח"ו) את אחרים ("רשע למה תכה ..."), רשעים היינו ע"י כך שגבנו וגזלנו, לוינו ולא שילמנו או שילמנו אך מאוחר ("לזה רשע ולא ישלם"), לקחנו בהקפה בלא רשות, הלכנו בדרך שניתן להכשל בה בהסתכלויות כשהי' גם דרכא אחרינא (גם אם היא פחות נוחה!) וע"פ פסק גדולי הדור נכלל בזה השתמשות באינטרנט ומכשירים שלא חסומים כהלכה גם אם זה יותר נוח מאשר חסומים, היינו רעים לשמים ולבריות רדפנו אחרי: שררה, כבוד, תאוות, הבלי העולם רצנו למחלוקת ועבירה, רבנו עם בני אדם, רצחנו (גם אם זה בגרמא כגון לא שמענו לגדולי הדור לשמוע להנחיות רפואיות ללבוש מסכות וכדו').

ש'חתנו פ' - עש' שחת עמך ונאמר בנים משחיתים, כי השחית בשר - **השחתה היא דבר ערוה וע"ז ואביזריה** עריות: פגמנו במידת היסוד: במחשבה, בראי'ה, בדיבור, בשמיעה, במעשה, בפרט: הסתכלנו בנשים על מנת להנות מהן, הסתכלנו בפריצות ובדברים מכוערים שמגרים את יצה"ר, ויתרה על כולם: באינטרנט או/ו מכשירים שלא חסומים כהלכה רח"ל, הרהרנו הרהורים רעים, דיברנו עם עריות דברי שחוק וקלות ראש, הרבינו לדבר עם אשה, הרחנו בשמים של עריות, ייחדנו עצמנו עם נשים, הלכנו אחרי האישה, הקשנו את עצמינו לדעת שלא במקום מצוה, לא שמרנו על הרחקות מעריות ומנידות (אם בעל ח"ו בעילה אסורה יאמר, בעלתי בעילות אסורות). (ונכר כתבו שנכון לכל אדם לומר כן שמא חטא בזה בגלגול אחר) ודברים הדומים לע"ז: התגאינו במעשה, בדיבור ובמחשבה (כל המתגאה כאילו עובד עכו"ם!!!) העלמנו עיינו מצדקה, כעסנו (ושיברנו כלים בחמתנו) ש'חתנו: פאות ראש והזקן, דברי מאכל, ש'מחנו במפלת אויב, ש'לכנו את: ד' ית', אלוקותו, מלכותו, תורתו ומצוותיו ש'נאנו שנאת חנם (שקולה כנגד ג' חמורות!!!)

תעלבו פ"י - עשינו מעשים רעים שע"י הנקראים תועבה:

היינו תועבת ד' ע"י כך שהתגאינו במחשבה, בדיבור ובמעשה
(תועבת ד' כל גבה לב), בפרט הלכנו בקומה זקופה

עברנו על: לא תאכל כל תועבה, ולא תביא תועבה אל ביתך,
עבודה זרה ואביזרי'הו:

החזקנו / השתמשנו במחשבים ומכשירים שלא
חסומים כדבעי ע"פ דעת גדולי הדור מאינטרנט
(שיש שם כפירה, ע"ז, גילוי עריות ושפ"ד וכל
התועבות שבעולם)

תקענו כפינו ולא קיימנו, תבלין עשינו לנשמותינו,

תעלינו פ"י - זהו וידוי כללות היינו כמש"כ כולנו כצאן תעינו כי לא הלכנו בדרך הישר ולכן
אף אתה לא עזרתנו לשוב כאז"ל הבא לטמא פותחין לו
היינו תוהים על הראשונות.

תערתנו פ"י - שהנחת אותנו על בחירתנו להיות תועים,

תעלבו פ"י - עשינו מעשים רעים שע"י הנקראים תועבה:

היינו תועבת ד' ע"י כך שהתגאינו במחשבה, בדיבור ובמעשה
(תועבת ד' כל גבה לב), בפרט הלכנו בקומה זקופה

עברנו על: לא תאכל כל תועבה, ולא תביא תועבה אל ביתך,
עבודה זרה ואביזרי'הו:

החזקנו / השתמשנו במחשבים ומכשירים שלא
חסומים כדבעי ע"פ דעת גדולי הדור מאינטרנט
(שיש שם כפירה, ע"ז, גילוי עריות ושפ"ד וכל
התועבות שבעולם)

תקענו כפינו ולא קיימנו, תבלין עשינו לנשמותינו,

תעלינו פ"י - זהו וידוי כללות היינו כמש"כ כולנו כצאן תעינו כי לא הלכנו בדרך הישר ולכן
אף אתה לא עזרתנו לשוב כאז"ל הבא לטמא פותחין לו
היינו תוהים על הראשונות.

תערתנו פ"י - שהנחת אותנו על בחירתנו להיות תועים,